

DISPUTATIO JURIDICA
De
FORO COM-
PETENTI.

Ex D.C. Instit. Decret, alijsq; concurrentibus
titulis & LL. eruta & digesta

Quam-

DIVINA ADSPIRANTE GRATIA

Auctoritate Magnifici & Amplissimi Jureconsultorum
Ordinis, in Illustri Septemvirali ad Albitum Academia,

PRÆSIDE

Dn. JOHANNE STRAUCHIO,
J.U.D. & Antecessore, Serenissimi ac potentissi-
mi ELECTORIS SAXONICI Consiliario, Collegij Juridici
Ordinario, Curia Electoralis & Consistorij Ecclesiastici
Wittebergenensis Assessore,

Publicè ventilandam proponit

JONATHAS HARTVIG.

STOLPA-POM.

In Acroaterio JCtorum.

Ad diem 20. Junij, horis à septimâ matutinis.

Valer. Maxim.

*Expugnantur licet Urbes, corripiantur Gentes, Regnis manus iniiciantur, nisi FORO
& CURIAE officium ac verecundia sua confiterit, partarum rerum cælo cumulare
equatus, sedem stabilem non habebit.*

WITTEBERGÆ,

Typis AMBROSII ROTHI, Acad. Typogr. Anno 1635

PROOEMIUM.

D: Erum omnium duo plerumque
constituuntur fines: Unus proprius, suavis-
sima illa & maximè necessaria hominis sani-
tas, sive corporis èus & cœ, quam referente A-
ristotele lib. 1. Eth. c. 4. plurimi tanta lau-
dis encomio venustarunt, ut in eâ sumnum
homini bonū sive èus & cœ posuerint. A-
lius Communis, societatis humanae utilitas
& conservatio, que Justitiæ & Judicij tanquam firmissimis nititur
fusoris, quorum basis & fundamentum, non modo Angustissimum
Impp. Rescripta & Constitutiones clementissima, sed & divina sunt
Oracula. Postquam enim fragili & ad delinquendum prona homi-
nis extiterat natura, attiniebat remedia quedam conquiri, quibus i-
gnorantia errantium instrueretur, & malitia delinquentium publica
autoritate coerceretur, l. 1. & 2. ff. de LL. Hinc à primo statim ero
ipse Iehovah Justitiam & Judicia exerceri jussit Deuteron. 17.v.r.
enī etiam judicandi muneri juvandâ salute profuit ipse Moïses Exod.
18. v. 15. & 16. quod & postea inter ejus successores, quos jam non inda-
go, eosq; adolevit etatis, donec tandem ad Romanum Imperium
fuit perventum. Quod cum in Oriente desierat, & in Occidentem
translatum erat, summa judicandi potestas, Imperijq; Majestas pen-
nes Imperatorem seu Casarem esse capit. Ubi verò Imperator pro
tribunali Provinciarum, Urbium, Arcium, Civitatum, Pagorum &c.
quibus Imperium abundescat, sedere nequaquam poterat, neg. ejus
Majestati congruum videbatur, varij pro diversitate loci ac temporis
inferiores Magistratus & Judices in ejus locum sunt suffici, qui tan-
quam vicarij ejus publicam curam susciperent §. 4. & 5. Inst. de At-
til. tut. autoritatem Principis referrent, l. 1. in pr. ff. de Offic. præfect.
prætor. dignitatem Imperij consilijs suis sustinerent. Cic. lib. 3. in pr.
de LL. & Rempub. in partibus suis sibi concreditis gubernarent, §. ult. in
procœm. Instit. Ut autem constare posset, cùm cui Magistratus & Ju-
dices jus dicere, tum cui litigantes parere haberent necesse, materiam

Judiciorum Foris competentiis & incompetentis breviter & succincte delineare, publica & privatae subiecte opera precium duximus. Et quamvis hic quoque laudes hujus materia edecumande forent, adversariorumq; frontes, hujus dignitatem & sublimem autoritatem vice-rino mortuorum incessantium & infestantum, validiori manu corruganda; tamen cum sit in aprico quid de his, velut male fama birudinibus sensendum, & sublimissimi viri jam olim eos risu in omne tempus proscindendo judicarint, nostris non erit instituti, cineres in anis hujus controversia refovere in flammas, aut metam obstinata liti absoluta definitio ponere, sed eis, ut diximus, molimina opera nostra adjuta Dei extenderet, ut magnam illam & altam, quotidianam tamen valdeque necessariam Iudiciorum seu Fori competentiis iteriam paucis pertra-temus & uadduvæ, iuxta defendantur; quam ob causam sequentes sub-nectimus theses.

I. Forum seu Forus (ut Isidorus, Lucilius, Pomponius Arellanius, & Marius Victorinus loquuntur,) M. Varrone testante lib. 1. de ling. lat. deducitur à ferendo, quod eum in locum litigantes deferant controversias, pro ut negotiator res, quas vendere cupiunt; & intelligitur varijs modis. Cicero enim pro Rege Dejotaro Fori appellatione subsellia intelligit, hoc est, judicia publica, quæ sub dio, aut in eo loco, unde cœlum facile perspici posset, exercebantur. Varro, macellum: Livius, omnia quæ extra Urbem erant majora & minora Oppida, Castella & Loca: Servius, negotiorum agendorum tempora & loca: Nobis Forum dicitur sedes, ubilites & controversiaz judiciales exercentur, seu locus publicus, in quo Magistratus jus dicit & judicat, c. forus 10. de V. S. Cajac. in parat. C. de Iuriad. & for. compet. Wejenb. in parat. ibid. Rosbach. in prax. civil. tit. 3. n. 1. Vult. ad l. 1. C. de Iuriad. & for. comp. n. 5. Francisco Polleto lib. 1. bis for. Rom. c. 2. dicitur causarum officina & veluti quoddam juris diribitorium, quod Magistratus videntur habere activè, in quo se ipsi jurisdictionem suam exerceant, litigantes passivè, videlicet in quo convenientur, litesque dirimantur Vult. de loc. n. 7.

II. Forum illud est vel Competens vel Incompetens. Competens est ordinaria Jurisdictionis sedes l. nemo q. C. de Iuriad. vel

CON-

congruum & proprium tribunal, ubi Reus ab Actore conveniri debet, quacunque de re agatur. *Cujac. d. loc. Incompetens contraria est vicium, incongruum & alienum tribunal, cui Reus subjectus non est t. t. C. si à non compet. jud. Et c. l. in criminali 3. C. de Iurisd. omn. jud. Rosbach. d. loc. n. 3.* Hinc etiam Judex dicitur vel Competens l. pen. in pr. ff. de Iurisd. l. 1. C. eod. t. l. 2. S. un. ff. si quis in iure voc. non ter. seu Suus, l. ult. C. si à non comp. jud. l. magisteria 6. C. de Iurisd. omn. jud. l. vendor 49. ff. de Iudic. Vel Incompetens d. l. 1. C. de Iurisd. Quod Actori cuivis fidè à exploratione disquirendum venit. Si enim lites suas coram incompetente judge antis. fuit, non modò spebus suis inanis exitus illudet, sed & injuriæ laqueos, cum cause amissione invadet l. in criminali 5. S. 1. C. de Iurisd.

III. Hanc Fori competentiam constituant Modi quidam: vel Principales, ut sunt 1. Domicilium, l. juris ordinem 2. C. de Iurisd. 6. ult. de For. compet. l. nec ipsi 2. C. de Incol. l. heres absens 19. §. 2. ff. de Iudic. 2. Contractus, d. c. ult. de For. comp. c. Romana 1. §. contrabentes eod. t. in 6 d. l. heres absens 19. ff. de Iudic. 3. Delictum, d. c. ult. de For. comp. l. 1. C. ubi de crimin. agi oport. 4. Res sita, l. un. C. ubi de heredit. agat. l. ult. Et t. 2. C. ubi in rem act. exerc. deb. d. c. ult. de For. comp. Vel minus Principales, utpote Cause, l. 1. Et t. t. C. ubi caus. fiscal. c. fiscalicus 3. c. quod clericis 9. c. ex tenore 11. de For. comp. Connexitas causarum, t. t. ff. de quib. reb. ad eund. jud. eat. & Privilegium, seu Personæ conditio, l. un. C. quand. Imp. inter pup. vel vid. l. 1. C. de offic. divers. jud. Quæ omnia & singula cum augmenta poscant, operam nostram i's venditabimus.

IV. Et ut viâ rationeque progrediamur, intiò modum primum sortiendi forum, qui est Domicilium perpendemus. Illud autem dispescimus in Commune & Privatum. Commune olim fuit Urbs Roma, quæ Orbis terrarum dicebatur domicilium. Cornel. Nepos in vita Pomponij Attic. & communis patria l. Roma 33. ff. Ad Municip. l. si duas 6. §. 11 ff. de Excusat. l. eos qui 9. in pr. ff. de vacat. Et excusat. mun. l. relogatus 19. ff. de Interd. Et Releg. ubi quotquot Imperio Romano vestigiales erant, conveniri poterant, licet ibidem neque contrarerant, neque deliquerant, neque res quæ vindicabantur sitæ erant, l. nec non 28. §. 4. ff. Ex quib. caus. major. *Cujac.*

*ad e. ult. de For. comp. ita tamen, si Romæ inveniebantur; absentes
enim è Civitate suâ nō evocabantur, l. consensisse. 2. §. omnes 4. & d. l.
heres absens 19. ff. de Iudic. & nisi habebant jus domum revocandi d.
l. 2. §. 3. & seqq. l. 1. si quis 5. l. si quis 7. l. non alias 24. & seqq. ff. de Iu-
dic. Hodie statu mutato, ubi Roma sedes Pontificis facta est,
Novell. 9. in pr. communis patria esse desijt, nec quisquam civis Ro-
manus reputatur, nisi Româ oriundus, aut specialiter Civitate
Româ donatus sit, Cujac. ad d. c. ult. de For. comp.*

V. Privatum domicilium partim in Naturale seu Originis,
Nativitatis ac Patria, & in Accidentale seu Habitationis. Na-
turale dicitur, quod ex ipsa origine naturaliter provenit, seu un-
de quis oriundus est, l. pen. ff. de Senat. l. filios 3. C. de Municip. &
Orig. lib. 10. vel etiam ejus parentes; l. assumptio 6. §. 1. ff. Ad Mu-
nicip. Effectus hujus Naturalis domicilij fuit olim in munerum ci-
vilium, cuiusmodi est, Magistratus Municipalis, Decanatus, Syn-
dicatus, Tutela &c. l. 1. ff. de mun. & honor. delatione & injunc-
tione, l. honor 14. §. 3. ff. de mun. & honor. l. 1. & l. filios 3. C. de Municip.
& orig. lib. 10. Iob. Goedd. ad l. 190. de V. S. n. 4. cui cives originarij
de jure Civilii ita mancipati videntur, ut haud unquam, quocon-
que etiam se suaquè bona transferant, terga dare possint, l. pen.
& ult. C. de municip. & orig. lib. 10. d. l. adiunctio 6. in pr. l. filij 22. §.
2. ff. ad municip. ex contraria tamen & generali omnium fermè lo-
corum consuetudine, cum primis Germaniæ, Originarij civi-
tati sua & privilegijs ejusdem renunciantem, ac domicilium aliò
transferentem, civem esse desinere, omniaque pristinæ civitatis
privilegia, immunitates & jura, etiam respectu munerum & offi-
ciorum publicorum amittere, competunt est, l. ex facto 35. §. 3. ff.
de Hered. infit. Iason ad l. 1. §. brijus studij 2. ff. de I. & I. n. 15. Bl. in
l. 2. C. de Infant. expos. Gail. lib. 2. obs. 36. n. 7. & seqq. Matth. de
Afflict. decis. 384. per tot. Hinc originarius in domicilio originis
renunciato conventus Fori præscriptione uti, & ad Judicis ordi-
narij judicium revocare potest, Paurm. lib. 2. de Iuris d. c. 8. n. 38.
Zang. in tr. de Except. c. 1. n. 28. In dubio tamen Reus conventus
domicilium in loco originis habere præsumitur, arg. d. l. 3. C. de
municip. & Orig. l. nihil interest 26. ff. de captiv. & possim. reversi.

Glos. ad d. l. 6. ff. **Ad Municip.** ad verb. mutare **Cyn.** ad l. 2. **C. de Iuriis.** n. 3. **Cujac.** ad d. l. 3. **C. de municip.** & **Orig.** eousque, donec domicilium aliò se transtulisse probaverit, arg. **Labea** parte 5. ff. de **Probat.** & **presumpt.** Probatione factâ Reus ab instantia absolvendus, & Actor ad Forum Rei competens remittendus erit.

V I. Accidentale seu Habitationis domicilium est, ubi quis latrem rerumq; ac fortunaru suarū summam constituit, unde rursus non sit discessurus, si nihil avocet, *l. cives* 7. **C. de Incol.** lib. 10. seu locus in quo quis habitat eo animo, ut ibi perpetuò constat, nisi quid avocet **Donell.** lib. 17. **comment.** c. 12. Hoc constitunt. **Habitationis**, sine quâ domicilium nullum est, *l. domicilium* 20. ff. **Ad Municip.** Etsi enim quis in aliquâ Civitate non unam, sed plures possideat domos, si tamen illas non inhabiter, illic domicilium non habet, cum ex mente Papiniani *l. libertus* 17. §. **sola domus** 13. ff. **Ad Municip.** **sola domus** possessio, quæ in alienâ Civitate comparatur, domicilium non faciat, *l. cum neg* 3. 4. **C. de Incol.** lib. 10. **Donell.** d. loc. **Wes.** cons. 1. n. 57. sed ius quo quis utitur cum civibus alicuius civitatis, **Vult.** ad l. 2. **C. de Iuriis.** 2. Animus perpetuò constendi, sine quo nōmen domicilio datum non præsumitur. **Vnde** qui remoto ejusmodi animo temporis causâ, licet illud per aliquam multos annorum dies possessione adolescat, alicubi commorantur, domicili habentis non frènantrur. Sic qui legationis munere fungentes alicubi dñmnum conduxerunt, aut qui mercantiam exercentes alicubi constiterunt, aut qui artibus liberali ingenio dignis incumbentes alicubi permanerunt, animo tamen repetendi prioscis lares, negotijs peractis, studijsque completis, domicilium non contraxerunt, *l. nec ipsi* 2. **C. de Incol.** lib. 10. **Donell.** d. loc.

VII. Ubi vero dubitatur de animo cuiusque ex duobus hisce dignoscendus erit, *i. ex munij vitâ quotidiane, quæ si quis non minus ibidem obeat, quam ejus loci cives & inhabitatores, omniumq; ejusdem loci commodorum potiatur, domicilium contraxisse non immetitò reputabitur, l. Labeo indicat* 5. *l. ejus qui* 27. §. 1. ff. **Ad Municip.** **Senatores** 2. in fin. **C. ubi senat. vel Clarif.** 2. ex personâ conditione, si alicuius conditio ea sit, propter quam certo in loco semper constere necesse sit, utpote **Senatores**, *l. Senatores* 8. **C. de Incol.**

*Incol. l. filij 22, § pen. ff. Ad Municip. l. pen. ff. de Senator. Milites, ubi
merent seu inhærent, si nihil in patria possideant, l. municeps. 23. §.
un. ff. Ad Municip. Relegati eo in loco, in quem relegati sunt, d. l.
22. §. relegatus 3. ff. Ad Municip. qui tamen domicilium, unde at-
centur retinere possunt, d. l. 27. §. ult. ff. Ad Municip. cum inibi
procuratorem habere queant, l. Papinianus 20. ff. de Minor. l. sed &
si 26. §. i. ff. ex quib. caus. major. Vide de bis tribus personarum gene-
ribus Petr. Gregor. Tholos. syntagm. jur. univ. lib. 18. c. 13. n. 21. 24.
& 26.*

VIII. Vidimus qui ex personā propriā domicilium contra-
hant, ejusdemquē requisita, habitationem sc. & animum perpetuō
consistendi. Restat videamus hīc, qui respectu alterius domicilij
nexu obstringantur. Sic t. ex personā maritorum uxores, l. pen.
in pr. ff. de Iurisd. l. fin. § item re/criserunt mulieram. 3. ff. Ad muni-
cip. l. fin. C. de Incol. Bl. in l. si uxorem. C. de condit. insert. ut & viduæ,
quamdiu in viduitate permanent, ē mariti dignitate ac domicilio
estimantur, & muera incolarum subeunt, d. l. 22. §. vidua 1. ff.
Ad Municip. l. fin. C. de Incol. lib. 10. l. exigere 65. ff. de Ind. c. l. un. C. de
Mulier. in quo loc. lib. 10. dummodò matrimonium sit legitimum,,
arg. §. si adversus 12. Inst. de Nupt. l. de jure 37. §. fin. ff. Ad Municip.
Secus est in despontia, quā sponsi domicilij & dignitatis expers
est, l. ea qua 32. ff. Ad Municip. Decian. in tract. crim. lib. 4. c. 9. n. 54.
Petr. Gregor. Tholos. d. loc. n. 25. 2. Ex persona Patrisfamilias, do-
miciolum habere existimantur, qui ex ejusdem familia sunt. Sic
Libertus ejusquē filij domicilium sui patroni sequuntur, d. l. ad-
sumptio 6. §. fin. d. l. libertus 17. § ex causa 8. d. l. filij 22. in pr. d. l. ejus
qui 27. in pr. ff. Ad Municip. l. 2. C. de Municip. & Orig. lib. 10. &
plures sint Patroni, omnium libertus sequitur domicilium, l. si quis
7. ff. Ad Municip. Pari modo filius adoptatus acquirit domici-
lium patris sui adoptivi l. ordine 15. § fin. ff. Ad Municip. sed post e-
mancipationem illud amittit, & civis seu Incola civitatis ejus ef-
se definit, l. sed si 16. ff. Ad Municip. l. in omni 13. ff. de Adopt. & e-
manc. l. pen. § fin. a. 2. C. eod. Clericos etiam ex personā patrisfa-
miliis domicilium & forum consequi tradunt Decian. d. c. 9. n.
47. & seqq. ac Farinac. q. 8. n. 46. 3. Ex persona Defuncti, Heres, ut
ibi

ibi præsens conveniatur & absens defendantur, ubi Defunctus conveniri debuit, nulloquè suo privilegio excusatetur, d. l. heres absens 19. in pr. ff. de Iudic. Donell. d. lib. 17. comm. c. 11. Paurm. lib. 2. de Iuris d. c. 4. n. 92. § 93. & c. 8. n. 56. 4. Ex persona sui Principalis, Defensor, sive sit voluntarius sive jure coactus; quisquis enim alienæ litis defensor est, ejus judicem sequi deberet, quem judicio defendit, arg. l. vendor 49. ff. de Iudic. Donell. d. loc. Et hæc presso quasi dente dicta sunt, de primo sortiendi forum modo, Domicilio sc: in quo Regula obseruatu digna obtinet: Unumquemque ibi defendi debere, ubi domicilium habet d. l. heres 19. §. 1. & ult. ff. de Iudic. d. l. 2. C. de Juris.

IX. Jam dicendi seges nascitur de contractu, qui secundus principalis Forum sortiendi modus. Quamvis autem vocabulum contractus specialiter & usitato loquendi more acceptum, dum taxat denotet id, quod mutuo consensu, unde Obligatio dignitur, fit vel geritur, & distinguatur à Quasi Contractibus §. 2. Inst. de Obligat. l. Labeo 19. de V. S. Generalius tamen hujus materia intuitu usurpat, l. omnem 20. ff. de Iudic. l. aut ubi 3. ff. de Reb. aut jud. posse d. l. 2. C. de Iuris d. ita ut sub se comprehendat etiam Quasi contractus, l. qui loco 27. l. si in area 33. ff. de condic. indeb. & Distraetus. l. ab emptione 58. ff. de Patt. Covar. lib. 1. var. resol. 4. n. 1. Ioban. Monach. in prejudic. p. 2. c. 6. princip. n. 28. Matth. Steph. lib. 1. de Iuris d. c. 29. n. 5.

X. De Contractu in specie sic dicto ita jus est: Ubi quis contraxit, ibi unumquemque si cum eo agatur, se defendere debere, c. fin. de For. comp. c. 1. §. contrahentes, de For. comp. in 6. l. aut ubi 3. ff. de Reb. aut jud. posse l. ult. in fin. ff. de condic. tritic. licet domicilium in ibi nullum habeat, d. l. heres absens 19. §. 2. ff. de Iudic. l. 1. C. ubi deratiocin. agi. oport. sive Laicus sit, sive Clericus, c. dilecti 17. c. ult. de For. comp. d. c. 1. §. contrahentes, eod. in 6. Verum cum hic locus animadversionem quandam recipiat, multifariamque intelligatur, ut denotet vel locum factæ promissionis, vel locum scripti instrumenti, vel locum destinatæ solutionis, aut traditionis; iccirco notandum, ab effectu contractum desumi, eoquè de loco definiri, in quo solvenda est pecunia aut res tradenda d. l. aut ubi 3. ff. de Reb. aut jud. posse l. contraxisse 21. ff. de O. & A. d. l. heres

19. §. ult. & ibi Bl. & Ang. ff. d. Indic. Andr. Tiraquell. de Retraict. lignagier. §. i.n. 49. Quod si verò promissio desolvendo concepta fuerit generaliter, e. g. ubicumque locorum creditor voluerit; ubilibet debitorem conveniri fas erit, cum in quemlibet locum destinata reputetur solutio, Bl. in l. si quis in scribendo 29. C. de Pa tt n. 2. Ioh. Monach. d. c. 6. princip. n. 33. Zanger. p. 2. c. i.n. 140. & seqq. Quod si nihil de pecunia solvendâ cautum sit, locus contra-ctus ad significatur is, in quo res gesta est, d. l. heres 19. §. proinde 2. l. argentarium 45. §. 1. ff. de Judic. Cum etiam plerumque contrahentes inter se convenire soleant, contractum non nisi in scriptis & sub confirmatione celebrari & perfici debere, standum erit huic conventioni, quamvis alias nec confectio instrumenti super contra-ctu l. exigere 65. ff. de Indic. arg. l. 38. ff. de O. & A. nec confirmatio alterius requiratur, c. 1. de confirm. util. vel in util. Jason ad l. 5. ff. de Iurisd. num. 29. Gail. lib. 2. obs. 1. n. 3. & 4. Rosbach. prax. civil. tit. 3. num. 22.

XI. Quod hactenus adserimus, Reum conveniri posse in loco ubi contraxit, interpretandum non tantum de eo, qui in loco contractus praefens est, sed & qui absens, modò bona ibi possideat. Si enim Reus conventus & citatus comparere noluerit, Magistratus seu Judex loci contractus judiciariâ autoritate in obstinatam Rei contumaciam animadverteret, & bona ejus possideri decernet, d. l. heres 19. §. 1. ff. de Indic. l. 19. ff. de injus. voc. t. t. ff. de Reb. aut jud. poß. t. t. ff. Ex qib. caus. in poß. eat. d. c. 1. §. contrahentes de For. comp. in 6. hoc executionis processu, ut Creditorem ex primo Decreto in possessionem bonorum Rei mittat, quo ea vel Custodia, l. i. cui 5. in pr. ff. ut in posses. legat. vel pignoris vice, donec veniat responsurus derineat, d. §. contrahentes, c. fin. ut lit. non contes. quod si intra annum non venerit se defensurus, & judici de ejus contumacia satis constare videbitur, judex ex officio suo nobili secundum Decretum interponer, & Actorem in verâ possessione esse, eaque frui, fructusque suos facere jubebit, Br. in l. 5 finita 15. §. Italianus 16. ff. de damn. infect. n. 40. Panormit. in c. quo-utiam §. ult. ff. ut lit. non contes. n. 46, uti eos alleget VVes. in parat. ff. de damn. infect. n. 6. Ethoc de jure communi. Secuest de Jure

Jure Saxonico, ubi nenti locus missione, sed in contumacem-
reum condemnatoria fertur sententia, tam quoad damnum litis,
quam quoad ipsum adversarij petitum, non aliter, quam si princi-
pale negotium disesusum fuisset, Landrecht lib. 2. art. 9. & art. 24.
in pr. & lib. 3. art. 39. s. wenn man für Gerichte beschuldigt & seqq.
prævia tamen sententiâ usque ad legitima impedimenta, *Gloss. Lat.*
ad d. art. 9. lit. A. Gloss. Germ. ad art. 24. quæ si non fuerint didu-
cta, condemnatur in causâ principali, bis auf die hülfe in Hals-
stettag/ Proces vnd Gerichts ordnung /c. 10. s. in fall aber der Ver-
flagter pag. 24. & 25. *Hartm. Pist. lib. 1. quest. jur. civ. & Sax. q. 3.*
n. 2. & seqq. *Rauchb. p. 1. q. 1. n. 1. & 2. Coler. de proces. execut. p. 1.*
c. 2. n. 12. & seqq. & amplius proceditur juxta formam in Constitu-
tione Electorali 32. p. 1. & Edicto Torgensi de Anno 1583. & Pro-
cess vnd Gerichtsordnung c. 39. præscriptam. Actore vero existente
contumace Reus ab instantiâ Judicij relaxatur, Reinh. diff. judic. 8.
per artic. 9. lib. 2. art. 5. lib. 3. quem citat. VVef. d. loc. in fin.

XII. Sed ut redeamus unde prolapsi sumus, queritur quid
obtineat, si Reus in loco contractus nec versetur, nec bona possi-
deat? Quiescent hic judicis partes, non quod jus deficiat, sed quod
Rei facultates huic territorio exemptæ omnem judicis potestatem
diluant: Poterit tamen index hoc severitatis impertire, ut decer-
nat ablentis Rei bona autoritate & consensu Magistratus illius, sub
quo bona sita sunt, possideri, d. c. 1. §. contrahentes de For. comp. in
6. l. à D. Pio 15. §. 1. ff. de Rejudic. cum jurisdictione una aliam opti-
me juvare possit. Et proponuntur à Dd. quinque casus speciales,
ubi hic procedendi modus observari solet i. quando agitur de
reddendis rationibus ex administratione tutelæ, curæ, negotio-
rum gestorum, mandati, pro socio &c. l. i. & t.t. C. ubi deratio in
l. neq. feminis 14. §. 1. ff. de Procurat. d.l. heres 19. §. 1. ubi Paul. de
Castr. ff. de Iudic. Nov. 69. c. 1. §. 1. Zanger. de Except. p. 2. c. 1.n. 188.
& seqq. 2. Si Reus malitiosè se oculteret, vellat sit, ne Citatio ad
se perveniat, d. c. 1. §. contrahentes, de For. comp. in 6. Zanger.
d. loc. n. 179. 3. Cum in calu moræ se quis ad listendum personaliter
in aliquo loco obligavit, c. ex rescripto 9. & ibi Canonista de Iure juri,
Zanger. d. loc. n. 181. Coler. de Proces. exec. p. 2. c. 1.n. 99. 4. Si cer-
to loco

to loco solvere, ibidemque se defendere sub juramento religione promisit, arg. c. si vero 8. c. cum contingat 28. de Iurejur. Autb. & qui jurat C. de Bon. autb. jud. poß Zang. d. loc. n. 195. s. Si fori privilegio specialiter & expreſſe renunciavit, Matth. Steph. d. lib. 1. c. 29. n. 35. & ſeqq. plures à regula exceptiones vide apud Mar. Soc. in c. dilect. 17. de For. comp. n. 40. & ſeq.

XIII. Tria tamen vicissim Reo Justitiae suppeditantur fulcimenta, quibus si impeditio innaturatur, Actor, quantum suspicimur, cupitis & destinatis suis excidet. 1. Si Mercator advena iter faciens & adnavigans actutum discessurus, emerit aut vendiderit, causâ hujus obligatus, ubi contraxit defendere se non compellitur d. l. beres 19. & proinde 2. ff. de Judic. cum hac persona rum conditio hanc conventionis presumptionem inducat, quod Reus non nisi in loco domicilijs ad solutionem compelli voluerit, modò Actor hunc advenam fuisse noverit, & eo non attento, cum eodem contraxerit; quod si vero Actor hunc advenam esse ignoraverit, nil proderit Reo talen se fuisse, sed in loco contractus respondere manet obstrictus, quippe hac Exceptio ex consensu nascitur, seu ex eo, quod forte inter eos actum intelligitur; non potest autem videri in personæ conditionem consensisse, qui in ea erravit, l. consensisse 2. impr. d. l. beres 19. & proinde 7. ff. de Judic. Donell. d. lib. 17. c. 14. 2. Si à Marito dote exigatur, qui si alibi domicilium habeat, alibi dotem acceperit, in ea reputatur causâ, ut non necesse habeat ibi se defendere, ubi de dote convenit, seu instrumentum dotale conscriptum est, sed dumtaxat ubi domicilium habet, l. exigere 65. ff. de Judic. Donell. d. loc. Tholos. lib. 9. Syntag. c. 22. n. 19. Matt. Stephan. d. lib. 1. de Iuris d. c. 29. n. 57. cum ſeqq. 3. Si Constituentis ratione Constituti lis moveatur; huic n. hoc privilegij in dulsum, ut ubi debetur quo d. constitutu est, non ubi constituit, iudicium ſufferre cogatur, arg. l. ſequis in legatione 8. ff. de Iudic. Naturae enim Constituti hoc ſuggerere videtur, ut in eo non Constituti obligationem, sed Constituti causam & originem spectemus, Donell. d. loc. His tribus detractis ratione Fori contractus exceptionibus, non dubitamus, quin generaliter concludatur, Reum ubi contraxit, ad defendendum ſe, obstringi. Et tanum etiam de secundo fortendi Forum modo arbitrari licuit:

XIV. Venimus

XIV. Venimus nunc ad tertium modum, qui est Delictum, vel Maleficium vel Crimen, quatenus super hoc non Civiliter, seu de privato damno & pecuniâ, quam inde sibi debitam persequitur Actor, tunc enim crimen contractus nomine continetur, l. *Omnem* 20. ff. *de Judic.* & forum cum contractu commune habet, *Donec.* d. l. 17. *Comm.* c. 16. in pr. *Paurm.* lib. 2. *de Juris d.* c. 4. n. 104. & c. 8. n. 105. sed criminaliter ad pecuniam & vindictam criminis publicam agitur. Delinquentem autem variis flagellari foris fas est, l. i. C. *Illi* de crim. *agi opore.* 1. Foro loci in quo delictum est perpetratum, unde ibidem accusatus se purgare tenetur, d. l. i. *& aut b. qua in provincia.* C. *Illi de crim. agi opore.* *Novel.* 69. c. 1. l. *præses* 3. & l. ult. ff. *de officio præsid.* l. ult. ff. *de Noxal.* a. l. i. si cui crimen 7. §. pen. ff. *de Accus.* c. 1. *de Raptor.* c. 2. *de Constitut.* in 6. Nisi sit persona Inlustris, que in causâ criminali ardua, in qua non admittitur procurator, coram Principe, vel Cognitore sacro, cui principis Serenitas hujusmodi negotii audientiam vice suâ sacrâ apicibus mittendis mandavit, comparere & defendere tenetur, l. fin. C. *Illi Senat. vel Clariss.* Vel Clericus, qui coram Episcopo, non etiam Magistratu Laico, licet in ejus territorio deliquerit convenientius est, c. c. l. *Clerici* 4. *de Judic.* c. si diligenti 12. *de For. compet.* Ob væ grande tamen delictum ab honore & gradu dejiciendum, & competenti judici seculari ad ultionem legibus congruentem tradendus est, *Novell.* 123. c. 21. §. 1.

XV. Quisnam autem commissi delicti locus præcisè dicatur, varie Dd. inter se capita arietant. Petrus Glossator Cynus & alij opinantur, dumtaxat respiciendum esse ad delicti inchoationem seu originem, motu, quod in delictis non finis sed initium attendatur, l. qui cum major 14. §. sed si 2. ff. *de Bon. libert.* l. quod aut 23. §. ult. in fin. ff. *Ad L. Jul. de Adult.* quemadmodum & in vulneratione lethali initium temporis, quo vulnus inflictum, non quo cædes insequuta est consideratur, l. *huius scriptura* 15. §. un. l. *ira vulneratus* 51. in pr. ff. *Ad L. Aquil. Cont. à verò Bært.* *ad libellorum* 3. ff. *de Accusat.* *Felin.* ad c. ult. de For. compet. n. 14. *Decian.* tom. 1. lib. 4. c. 17. n. 10. & a. lii arbitrantur, illum verè dici locum delicti commissi, in quo cedit percussus, cum in delictis qualitas potius patientis quam agentis animadvertatur, l. *palam* 43. in pr. ff. *de Ru.* nup. *Zang.* de

Exception. p. 2. c. 1. n. 222. & per subsecutum tandem effectum delictum accipiat formam, per quam est, & dicitur tale arg. l. Julianus 9. §. sed si quis 3. ff. Ad exhib. Sic e. g. mandans delictum, non teneatur de delicto ex mandato, sed ex delicto propter mandatum subsecuto, l. siquias 52. §. neg, verbo 19. ff. de Furt. Nos neutri horum assertioni adstipulamur, sed oculatior & verior nobis videtur media sententia Castrensis ad l. un. C. Ubi de posses. agi oport. Farinacei in prax. & theor. crimin lib. 1. tit. 1. q. 7. n. 44. & seqq. Welenbecij ad d. l. 1. C. Ubi de crim. agi oport. n. 3. quæ delinquentes utrobique torti forum ac conveniri posse, cum in loco delicti inchoati, tum in consummati declarari, per text. express. in d. l. 1. C. Ubi de crim. agi oport. l. et si g. §. ult ff. Ad L. Jul. de Adulte. c. i. de presump. quoniam utrobique delinquere existimantur. Sic e. g. rapiens puellam ex uno territorio & stuprans in alio, ab utriusque territori Magistratu puniri potest. Hippol. de Marfil. ad l. un. C. de rapt. virg. Bl. ad l. si quia non dicam 5. n. 11. C. de Epif. & Cler. Unus tamen excepitur casus, ubi non mortis sed vulnerationis locus attenditur, quando se, quis in uno territorio lethaliter vulneratus, in altero ex vulnero illo lethali mortuus est, quippe mortiferè vulneratus, loco & tempore percussionis censetur enecatus, licet longo intervallo post defunctus sit, l. 15. §. 1. an lex 21. §. 1. ff. Ad L. Aquil. Coſtal. ad d. l. 15. Everb. in loc. top. A temp. ad loc.

XVI. Ceterum si inchoatio fuerit licita, vel etiam illicita, sed cadat in speciale delictum alterius, quilibet tunc Dominus de delicto in territorio suo perpetrato jurisdictionem habet solam non concurrentem, e. g. si in uno territorio vulnus inflictum sit non mortiferum, in altero vero mortiferum, vel etiam penitus quis è medio sit sublatus, hujus territorii dominus de homicidio, illius de vulnere cognitionem & penam auferet, cum sint separata delicta Hieron. cagnol. in l. 9. ff. de R. f. n. 24. Quid si crimen in via publica commissum sit? Vindicatio erit Magistratus superioris, ad quem Regalia spectant, Zaf. in Epit. feud. p. 5. n. 11. & seqq. Beuf. ad l. admonendi 31. pag. 968. vulgo 674. §. sic via publica & §. seq. ff. de Jurejur. & Dd. comm. ad c. un. que sint reg. 2. Feud. 56. cum via publicæ ad regalia pertineant, d. c. un. l. Prator ait 2. §. Viarum 22. ff. Ne

ff. Ne quid in loc. publ. vel iiii. Quid de jure Saxonico super hac qua-
stione obtineat vide Policy Ordn. de anno 1612. tit. Justicien sachen.
art. 24. rubric. Fälle so sich auf den Landstrassen zutragen fol. 44. ibi:
weil wegen der Fälle so sich auf den Landstrassen begeben / &c.

XVII. Graviter amplius inter Dd. & Interpretes disceptatur
super casu, si quis directò in confinio & q. in Centro duarum aut
plurium ditionum occisus reperiatur, neque constet in cuius di-
tione homicidium patratum sit, ad quem cognitio & definitio ho-
mocidii pertineat? Quidam ad majorem corporis occisi partem
responsum putant, cum ita major ditionis & soli pars occupe-
tur. Alii pro corde pronunciant, quod illud pars animalis prin-
ceps, vita & caloris nativi fons atque sedes. Alii caput tanquam
principale quid, & imaginem, unde homo cognoscitur, per l. cum in
diversis 44. & ibid. Beuß. d. p. 674. 5. concessa ff. de Relig. & sumpt.
fun. præponderare volunt; quam opinionem communem asse-
runt, Borch. add. c. un. que sunt reg. 2. Feud. 52. n. 26. Zang. p. 2. c. 1.
n. 238. Alii pedes statuunt attendendos, cum occisus ibi stetissi vi-
deatur, cum cecidit. Niel. disput. feud. ult. in Coroll. lit. D. Verum
cum inde haudquaquam dijudicari possit, ubi plaga illa lethalis il-
lata sit, neque pars corporis ad quam habendus sit respectus præci-
sè desiderari queat; (vix enim contingere potest, ut citra ullam agi-
tationem & vacillationem corpus vulneratum protinus corruat,
aut rectâ procumbat, sed in agone hinc inde volvatur & revolva-
tur, pedesq; illud antequam caderet ex uno loco in alium agitare
& perfere potuerint) his opinionibus & conjecturis valde levi-
bus non suffragamus, potius descendimus in sententiam Baldi in
l. arbor. 19. ff. Comm. divid Deciani tract. crim. tom. 1. lib. 4. c. 17 n.
16. Treutler p. 1. diff. 19. tb. 4. Bachovii ad Treutl. ibid. arg. l. adeo
quidem 7. 5. ult. in fine ff. de Adquir. rer. domin. d. l. arbor. 19. in pr. ff.
Comm. divid. qui ad utrumque seu cunctos cognitionem pertinere
tradunt, qibz cuiusq; territoriorum censetur offendum, arg. l. sive r. 5.
§. interdum 2. vers. quod si ex mediano ff. de his qui dejec. vel effud.

XVIII. Sed cum frequenter homicidæ, dum calpam erube-
scendi & nefandi criminis metuunt deprehendi, soleant cor-
pora occisa in aliud locum pertrahere, & in dumeta vel flumina
publica projicere, videtur hoc casuei competere de cæde co-
gnitio

gnitio, ex cuius ditione ea peracta evidentibus signis aut presumtionibus evincitur, arg. d. l. i. & d. autb. qua in provincia C. Ubi de crim. agi oport. Treutl. & Bach. d. loc. Tantum de primo delinquentis foro, quod est locus, in quo delictum est patratum.

XIX. Secundum forum, cuius nexus maleficus ratione perpetrati criminis constringitur, est ubi domicilium habet, l. 2. C. Ubi de crim. agi oport. Donell. d. lib. 17. c. 16. Cognitio enim & animadversio delicti à subdito sive intra sive extra territorium commissi, ad Ordinarium loci spectat, juxta Panormit. ad t. cum contingat 13. n. 6. & c. ult. n. 11. de For. comp. Salycet. add. l. 1. C. Ubi de crim. agi oport. cum alias forum sit coijsusq; ubi domicilium habet, a. l. 2. C. de Jurisd. & nihil habeat criminis reus loco domicilii conventus, quo detrectet & amoliatur jurisdictionem judicis intra territorium & jurisdictionem suam jus dicentis, arg. l. ult. ff. de Jurisd. Ac procedit judex contra facinorosos cum praesentes tum absentes; & quidem contra hos, comparere nolentes, tam quoad personam per bannimentum & excommunicationem, Zanger. de Except. p. 2. c. 1. n. 177. in fin quoad bona per annotationem & immisionem in possessionem eorum, Wef. add. d. l. 1. C. Ubi de crim. n. 5. & ult.

X X. Tertium forum quod criminis reus sortitur, est ubi reperitur, licet inibi nec deliquerit, nec domicilium habeat, d. l. i. C. Ubi de crim. l. Preses; ff. de Offic. praesid. l. i. C. Ubi quis de curial. vel cohortal. conven. utilitas enim publica, pub'icæq; disciplinæ vigor, cuius fit mentio in l. locatio 9. §. quod illicitè §. ff. de Publican. & ve'gital. id exigere. videntur, ne maleficia maneat impunita, & ut tranquilla acque pacata sint provinciae, immunes ab improbis & maleficiis hominibus, d. l. ita vulneratus st. §. 2. ff. Ad L. Aquil. l. si operis 14. C. de paenit. d. l. 3. ff. de Offic. Pres. Lonell. d. loc.

XXI. Cum autem varia delinquentis indigitamus fora, non hoc volumus, quod quemadmodum alias in alternativis debitibus electio fori est penes debitorem, l. plerumq; 10. §. ult. ff. de jur. dot. l. i. iusjurandum 34. §. ait Prator 6. ff. de jurejur. l. 5. §. 1. ff. Depositi, l. arbitraria 2. §. 3. ff. de eo quod cert. loc. dar. deb. c. in alternativis 70. de R. f. in 6. ita etiam electio fori sit penes delinquentem seu poenæ debi-

debitorem, sed quod in criminalibus fori electio Actori indulgetur, qui reum convenire & injuriam inlatam vindicare potest pro labitu, vel in foro delicti commissi, vel in foro domicilii delinquentis vel tandem in foro, ubi facinorosus reperitur, per d. l. i. C. ubi de crim. cum hoc pacto Actor semper sequatur forum Rei.

XII. Triplex hoc delinquentis Forum concludentes habimus questione. Si facinorosus audacis sui facti conscientia percitus, & poenae formidine territus, in fugam se converterit, ditio nemque patrati criminis fugerit, nihil tamen minus in vincula lapsus fuerit, num remissioni, cuius in jure nostro crebra sit mentio, locus sit, l. si cui 7. §. ult. ff. de Accusat. l. solent 7. ff. de Custod & exhibit. reor. l. desertorem 3. ff. de Re milit. De jure communi maxime in gravioribus delictis ad locum delicti perpetrati remissio captivum elogio (vulgariter Vrgicht) fieri debet, Novell. 134. c. 5. ibidemque gl. in verb. comprehendere, d. l. si cui 7. §. ult. ff. de Accusat. Et Dd. comm. ob sequentes fori rationes: 1. quod interfit Reipub. exempla publicae vindictae edi, sceleraque; eo in loco puniri, ubi fuerint commissa, d. l. desertorem 3. ff. de Re milit. ibi malum mori, ubi contigit malum c. si peccaverit 19. in fin. caus. 2. q. 1. ibidemque vindicari injuriam ubi plectibilis orta est præsumptio, c. si illuc. 29. in fin. caus. 23. q. 4. quod & bonis satisfiat facto, vel exemplo latris, & scandalizati timore poenae ab ejusmodi & similium delictorum imitatione deterreantur, l. capitalium 28. §. pen. ff. de poen. 2. quod exequitati congruum sitei iudicii vindicationem delicti, aliosque actus jurisdictionales circa illud concedi, cuius iurisdictio violata est. arg. l. 3. ff. de Offic. præfid. l. un. C. Ubi de posse agi oport. Stephan. de Jur. lib. 1. c. 30. n. 5. 6. & seqq. Monach. in prax. judic. p. 2. c. 5. in pr. n. 40. 3. quod expeditior sit probatio in loco delicti, cum facilis inibi reperiantur testes, Decian. in tr. crim. c. 19. 4. Ne offensio si extra terminos sui fori litigare cogantur, metu longorum itinerum, magnorumque sumptuum absterriti, accusationem reformatum, aut ingemiscenti cum importunitate persequantur, Novell. 69. c. 1. §. 1. 5. Quia sicuti debiti solutio fieri debet ad locum destinationis solutionis, ita solutio poenae destinata videtur ad locum admissionis criminis, & quemadmodum quis contrahendo sortitur forum eo

loci, ubi contraxit, d. l. 19 ff. de *Judic.* sic delinquendo quoque ita contraxisse intelligitur, ut se pœna subjicere malit apud potestatem, in cuius districtu delictum perpetratum est, d. l. un. C. *Ubi de poss. agi oport.*

XXIII. Hodie tamen per consuetudinem Germaniae aliorumq; territoriorum istiusmodi necessitas remissionū est sublata, & contrario usū à Constitutione D. Justiniani in d. *Novell.* 135. c. 5. recessum, cum moderna Imperii forma longè sit mutata ab ea quæ olim fuit, nec Principes & Status, ut antiquitatis, sibi invicem devincentur, *Paurm.* lib. 2. c. 8. n. 100. Adsolent tamen plerumque in Germania & aliis quibusdam provinciis precariò, amicitiæ, vici-nitatis atq; benevolentiæ causâ, sibi invicem hoc remissionis munere gratificari, sub antigrapho seu cautione, vel (uti vocant) literis reversalibus Magistratus seu domini remissionem petentis, ne isthac remissio jurisdictioni remittentis nocumento sit futura, aut præjudicialis, *Gail.* lib. 1. de pac. publ. c. 16. n. 30. vers. solet amen plerumq; & n. 31. Pari modo solet nonnunquam Magistratus loci criminis commissi reum remittere cum elogio ad Magistratum unde delinqens est, seu domicili, idq; ex causâ l. non est dubium II. §. un. ff. de *Custod.* & exhib. reor. si e. g. reus privilegium fori objiciat, eoq; revocet, l. de militibus q. ff. de *Custod.* & exhib. reor. vel si delictum ad injuriam provincialium spectet, aut in provincialiā magnopere animadvertisendum videatur, d. l. 3. in pr. ff. de *Re milit.*

XXIV. Quartus demum & ultimus principalis indispicendi Forum modus, sunt Res de quibus alicubi controvertitur. Circa eas obseretur definitio l. ult. & t. t. C. *Ubi in rem act. exerc. deb.* In locis in quibus res propter quas contenditur, constitutæ sunt, actionem in rem moveri; idq; vel adversus possidentem Civiliter, affectu sc. dominantis, aut opinione dominii, §. de iis a servis 4. vers. idem placet, *Insp.* per quas pers. cuius acquir. in pr. *Insp.* de *Interdicit.* *Donell.* lib. 5. *Comment.* c. 6. Vel adversus Quasi possidentem, hoc est, naturaliter, & non jure dominii; Ejusmodi possessores sunt Vasallii, Emphytevtæ, Creditores pignoratitii & alii. Similiter qui simpliciter possident, ut Depositarius, Commodatarius, ut & is qui neque civiliter neque naturaliter possidet, sed cum prius pos-sideret

fideret, dolo possidere desijt, l. qui petitorio 36. in pr. ff. de R. V. Non
attento num quis per se possideat, an per alium, l. si quia 2. C. Ubi
in rem act. exerc. deb. & ibi Dd. comm. Monach. c. 5. in princ. n. 55. &
56. num absens vel praesens sit, Zang. p. 2. c. 1. n. 285. num Clericus
sit an Laicus, arg. d. c. ult. de For. comp. Socinus ad c. sane 3. eod. n.
3. Andr. Tiraquell. de retract. lignagier §. 32. n. 80. & 81. Gail. lib. 1.
obs. 37. n. 4. & 5. Mynsing. cent. 1. obs. 22. n. 2. Monach. d. loc. n. 58. & 59.
num honore superior, par vel inferior judice loci rei sita, Monach.
d. loc. n. 60. num agatur judicio possessorio, seu de possessione aut ad
possessionem, d. l. un. C. libi de poss. agi oport. l. un. C. Ubide he-
red. agat. d. l. ult. C. libi in rem. act. exerc. deb. vel agatur judicio
petitorio seu de proprietate, rei acquisitione & apprehensione,
d. l. ult. C. libi in rem. act.

XXV. Huc etiam spectat Arrestum Saxonicum, realem pro-
ducens actionem, ita ut ubilibet ubi res est, non modò eam impe-
trare quis debeat, sed & actione persequi hypothecariā, sive debi-
tor eandem possideat, aliasve, Coler. de process. exec. p. 1. c. 2. n. 187.
Zang. d. p. 2. c. 1. n. 95. Spectat huc quoque actio Emphytevticaria,
qua similiter coram judice, in cuius ditione bona sita sunt, quam-
libet Emphytevitis sit Ecclesiastica instituenda venit, Jason in l. 1.
n. 73. C. de jur. Emphytevt. Mynsing. cent. 4. obs. 95.

XXVI. Idem observari solet in duplicitibus istis (uti vocant)
judicii, seu mixtam causam habentibus, quales sunt Familia her-
ciscundæ, Finium regandorum, Communi dividendo, §. quadam
actiones 20. Inst. de Action. l. 1. ff. Fin. reg. l. item Labeo 22. 5. pen. ff.
Famil. hercisc. l. in communis; ff. Commun. divid. quæ actiones quam-
vis origine personales sint, sine tamen & effectu ac naturâ suâ mi-
xtam causam habent, quam ad se trahit simplex, efficitq; ut deter-
minatū in casu uno obtineat etiam in casu altero, utpote qui simul
juncti sunt inseparabiles l. si ita scriptum 13. ff. de Liber. & post. ibidem 3.
Dd. & adl. 2. in pr. ff. de V. O. Huic consonat Actio ad exhiben-
dum, quæ quantumvis personalis sit, rem tamen mobilem sequi-
tur, & causâ ejus, quemvis possessorum l. 1. l. 3. §. est autem 3. &
seqq. l. Celsus 5. §. 2. l. pen. ff. Ad exhib. l. 1. C. eod.

XXVII. Res quæ jurisdictioni aliquem subjiciunt sunt 1. Immobiles seu soli; vel Mobiles; vel Se moventes, l. fires 10. ff. de R.V. l. quod tegatur 38. ff. de Judic. l. à D. Pio 15. ff. de Re judic. Donell. lib. 17. Comm. c. 17. Vult. add. l. 1. C. ubi in rem ait. n. 16. Monach. d. loc. n. 54. 2. Corporales quæ propriè possidentur, l. posse deri; in pr. ff. de Ad quir. vel amitt. p. vel Incorporales, ut iura & servitutes, quæ licet propriè non possideantur, l. sequitur 4. § si viam 27. ff. de Vsurp. & Uisu, quasi tamen possideri dicuntur l. quod si 16. § Iulianus 4. ff. de hered. pet. l. ait prætor 2. §. ult. ff. de Precar. l. ult. ff. uti possid. 3. Ecclesiasticae vel Prophanæ, Zang. d. p. 2. c. 1. n. 270.

X XVIII. Probè hic notandum, superius sub tbesi 24. allatam definitionem l. ult. C. ubi in rem ait. rebus hereditarijs accommodari non posse, cù in ijs Actori, ut Reū vel in Foro domicilij, vel in Forum sicutarum ad judicium trahere possit, maximè concessum videatur, per d. l. un. C. ubi de hered. agi oport. Donell. d. loc. Zang. d. loc. n. 288. & seqq. & n. 350. modò res res hereditarias vel pro herede vel pro poss. sive possideat, l. regulariter 9. l. pro herede. 11. & seqq. ff. de heredit. petie. l. hereditatis 7. C. cod. Quod si autem res hereditariae in diversis constitutæ territorijs, petitionem quoque earum, in tot locis, in quot reperiuntur contra possessorum intentari posse non dubitatur. Ammonent tamen Dd. hanc debere observari cautelam; Si nolit Actor diversa tot judicia majosibus sumptibus, laboribus, ambagibus & temporis tractibus, quod stomachari plerumque solet, adire, omnium illorum judicum, in quorum ditinibus res hereditaria sitæ, communem Magistratum, seu judicem proximè superiorum compelleat, & sub eodem controversiam suam terminet;

X XIX. Hactenus modos sortiendi forum principales, emeritis sumus, opera nunc est redundantis, modos etiam Minus principales penetrare, eorundemque interiora delibare. Primus itaq; modus minus principalis sunt Caussæ, exquæ vel Fiscales, vel Ecclesiasticae, vel Feudales, qua singula coram illo, cui de ijs cognoscendi potestas facta est, terminandæ sunt. De quibus agemus membratim 1. Caussæ fiscales, detractæ Jurisdictione præsidibus, qui alioqui omnium rerum jurisdictionem habuerunt in provinciâ, generali lege delatam, l. preses. 4. ff. de Offic. præf. l. si in ali. am. 7.

am 7. ff. de Offic. proconf. & cōstituto Procuratore Fisci seu Cæsaris
cōperunt ad cognitionem hujus pertinere, ita ut nec ad Proconsu-
lem aut præsidem revocari potuerint, l. 1. & 2. C. ubi cauf. fisc. Do-
nall. d. lib. c. 9. Hodie ad Cameram Imperialem immediatè spe-
ctant. Ordin. Cam. p. 2. tit. 20. §. fin. Gail. lib. 1. obf. 1. n. 25.

XXX. 2. Causæ Ecclesiasticæ judicio Ecclesiastico subsunt,
e. si Clericus 5. & s. 99. c. licet 10. & seqq. & t. t. de For. compet. c. con-
tingit 8. ubi Dd. de arbitr. Maran. p. 4. disl. 11. n. 8. Mysl. cent. 2.
obf. 67. Tholos. syntag. lib. 49. c. 1. n. 11. Haec causæ Ecclesiasticae con-
cernunt (1.) Matrimonium, sive g. agatur de matrimonio valido
vel in valido, item num quis ex legitimo matrimonio natus sit, nec
ne, t. 1. c. causam & seq. qui fil. sint legit. vel si alias de jure & viribus
matrimonij queratur, c. mulorum 10. cauf. 35. q. 6. c. accendentibus
11. de Excess. pralat. c. 1. in pr. de Consang. & Affinit. Tholos. syntag. lib.
9. c. 21. n. 2. & 6. (2.) Crimen Adulterij quoad separationem
thori, & habitationis, & quoad lucrum dotti, c. plerumq. 4. de do-
nat. int. vir. & ux. c. tuae. de Procurat. Tholos. lib. 36. c. 6. n. 32.
(3.) Crimen Simoniæ Gl. in c. cum sit generale 8. de for. com. (4.)
Crimen hæreſeos, Matth. 18. v. 17. c. 2. abolendā 9. c. excommunicamus
13. de Hæret. ut inquisitio 18. S. prohibemus, eodem in 6. Farinac.
in prax. crim. lib. 1. tit. 1. q. 8. n. 127. Decian. in prax. crim. lib. 5. c. 25.
n. 1. Tholos. lib. 33. c. 7. n. 2. & 4.

XX XI. 3. Causæ Feudales ratione per ista seos, respectuque
contendentium personarum sub diversis agitantur judicib. Quod
si enim regalis Feudum sit dignitas, puta Ducum, Comitum,
Marchionum &c. solus Imperator aut Rex decidit & terminatili-
tes, lib. 1. Feud. tit. 18. 2. Feud. tit. 34. impr. Si vero minoris digni-
tatis, Feudorum disceptationes aut per Dominum aut per Pares
curiæ solos, aut per hos & illum simul, aut per Ordinarium loci,
aut per Arbitros electos, sponuntur. Per Dominum, si inter duos
Convalescos agatur de Feudo, vel ejus parte, vel de finibus ejus-
dem, vel antiquitate, c. ex transmissa 6. de for. comp. c. ceterum 5. de
Iudic. 2. Feud. 15. in fin. Per Pares curiæ solos, ubi controversia inter
Dominum & Vasallū de Feudi vel investiturā, vel violentiā, vel de
commisso aut similibus, 2. Feud. 22. vers. si verè vasallus 2. Feud. 16. 2.

Feud. 20. in pr. 2. Feud. 39. §. s. inter. 2. Feud. 55. §. 2. v. s. verò 2. Feud. 34.
Per Dominum & Pares curiæ simul, si duo asserti vasalli, quos ta-
men non constat pro certo esse vasallos contendant, 2. Feud. 15. in
fin. Per Ordinarium loci, si de Feudi promissione controvertatur
inter Dominum & vasallum. i. Feud. 3. i. Feud. 25. 2. Feud. 20. verf.
Opponit. Vel vasallus se vasallum esse neget Gl. ad §. fin. tit. 15. lib.
2. Feud. & ibi Dd. vel dominus cum alio, quam vasallo, forte cum
eo, quuid à vasallo emit, disceptet, 2. Feud. 41. §. fin. & 42. & simili-
bus casibus plurimis. Per arbitrios electos, casu quo dominus
aut Pares non cognoscunt, 2. Feud. 15. De his & alijs causarum
Feudalium judicijs & tribunalibus diversis, ut & varijs agendi mo-
dis, varijsque probationibus, videatur Rosenthal. *Synops. jur. feud.*
c. 12. *Tholos. lib. 6. c. 22.*

XXXII. Succedit secundus minus principalis forum sortiendi
modus, qui est Continentia Causæ non dividundæ, l. 1. & t. t. de
quib. reb. adeund. jud. eat. l. quotiens 3. l. nulli 10. C. de Iudic. c. 1. de
sequestr. quæ vocatur conjunctio & connexio judiciorum, com-
munem rationem habentium, & inter se ita cohærentium, ut u-
num sine altero dilucide cognosci & definiri nequeat. Ideoque
istæ causæ sive sint Civiles d. l. 1. & 2. ff. de quib. reb. ad eund. jud.
eat. d. l. 3. C. de Iud. d. c. 1. de sequestr. sive criminales l. ult. ff. Ad l.
cornel. de siccari. l. item 11. §. 1. & 2. l. illud 32. l. ita vulneratus 5. ff. Ad L.
Aquil. l. non ideo minus 5. in fin. C. de Accus. sive Feudales, Bl. ad c. un.
§. ult. de controversijs feud. ap. par. term. 2. Feud. 16. n. 3. sive Ecclesi-
sticæ & Spirituæ, c. ult. de Rescript. c. dispensia 3. cod. in 6. coram
eodem judice, sive is sit Ordinarius sive Delegat, Menoch. de arbitr.
jud. quest. cas. 371. n. 15. Monach. in d. c. dispensia 3. de Rescript. in 6.
Ias. in l. nulli 10. n. 3. vers. imo plus C. de Iudic. veniunt opponendæ
& terminandæ, non verò in diversa judicia dividundæ l. si qui 10.
§. ult. ff. de Appell. c. 1. de cauf. poss. & propr. d. c. ult. de Rescript. ne
si in plura distrahanter judicia, quæ uno definiri possunt, litig sum-
mo cum Reip. documento numerum excedant, & ultra vita homini-
num extendantur modum, l. item sires 4. §. 1. ff. de alienat. jud. mut.
cauf. fact. l. properandum 13. in pr. C. de Iudic. Novell. 18. c. 8.

XXXIII. Triplicem autem causæ continentiam deprehendi-
mus:

mus: Personalem, Realem & Judiciale. Personalis dicitur, quando agitur de pluribus personiscausam communem habentibus, & trahitur vel ex persona Actoris, cum pluribus Actoribus unus eadem obstringitur obligatione, e. g. promissor pluribus reis stipulandi, &c. Inst. & ff. de duob. reis stipul. & promitt. seu cum plures obtinent jura aut res communes ex societate, aliove modo, aut etiam ex delicto. Vel inducitur ex persona Rei conventi cum eadem res à pluribus debetur, Bl. ad l. 4. n. 3. C. de Iuris. Realis est, cum idem debitor agenti plura debet, quæ cum uno judicio exigiri possint, ad diversa non sunt protrahenda. d. c. ult. ubi Gl. Panormit. & Dd. de Rescript. d. c. 3. eod. in 6. Judicialis est, quando vel plures actiones se invicem non consumentes ad eandem rem competunt, l. i. & 2. C. de Legat. l. 9. § 1. ff. de tribut. ad l. 1. ff. vi bonor. rapi. vel plures res eadem actione exiguntur, d. l. quotiens 3. C. de Iudic. d. l. i. & 2. ff. de quib. reb. adeum d. jud. eat. l. bac actio. 2. ff. Fin. regund. d. §. quadam 20. Inst. de Action. Vel una actio alteri praedium adfert, d. l. 3. C. de Iudic. l. i. C. de Ordin. judic. l. 16. & seqq. de Except. & prescript. Myns. cent. i. obs. 200. vel plures actiones relationem quandam ad invicem habent, ita ut una per alteram præparetur d. l. nulli 10. C. de Iudic. l. sive possidetis 16. C. de Probat. Gail. i. obs. 32. n. 11. quo spectant Actio præparatoria vel præjudicialis, & præparata seu principalis arg. l. 13. C. de R. V. Wef. ad d. l. 10. C. de Iudic. Causæ incidentes & emergentes c. pen. vers. de legati ff. de In integr. restit. c. 1. de ordine cognit. l. intra uitile 39. in pr. ff. de Minor. l. i. C. de Offic. Rect. provinc. d. l. 3. C. de Iudic. l. i. C. de ordin. judic. l. 2. & ult. C. de ordin. cognit. Vid. Gædd. ad c. i. de sequent. posses. n. 30 34. & seqq.

XXXIV. Consecutio & concatenata q. serie huc spectat. Conventio & Reconventio, in quâ pari progredimur processu, sub quo enim Judge, sive sit Ordinarius sive Delegatus l. cum Papinianus 14. C. de sent. & Interloc. & ibi autb. & consequenter, c. i. & 2. de mut. petit. Gail. l. obser. 35. n. 12. Conventio instituta, sub eadem & Reconventio institui & terminari debet, l. 22. ff. de Iudic. d. l. 14. C. de sent. & Interloc. Novel. 96. c. 2. s. l. c. accusatores l. caus. 3. q. 8. d. c. 1. & 2. de mut. petit. nec referit res & causæ, sive sint eadem

54

five diversæ & separatae, l. s. idem n. 5. i ff. de Iuri d. l. i. §. ult. de ex-
traord. cogn. l. i. C. rerum amot. d. c. i. de mut. pet. Arnold. de Reyger
proces. jud. diff. 3. tb. 22. modò Judicis jurisdictione causæ
vel rerum, quæ reconventione continentur ita fundata sit, ut per
modum Conventionis vi ordinariæ vel delegatae vel prorogatæ
Jurisdictionis de ijs cognoscere potuisse, Spec. lib. 2. p. 1. de Re-
conv. §. nunc dicamus 2. n. 9. vers. & trad. regulam. Molig. de Reconv.
q. 9. Zang. p. 2. c. 1. n. 378. Arnold. de Reyger. d. diff. 3. tb. 28.

XXXV. Specialiter autem & expressè in jure quædam causas
à reconventione exceptas reprehendimus, quarum sunt: 1. Caussæ
Feudales c. un. §. fin. vers. præterea. 2. Feud. 55. Gl. Germ. ad Sächs-
sich Landrechts lib. 1. art. 61. n. 3. vers. auch sind drey Sachen / darumb
du nichil darfst wider Klagen ett. & vers. das dritte ist vmb dein
Lehn. nisi sint perquam feudales, hoc est, tam reconventio quam-
conventio ad negotium Feudale, seu ex naturâ Feudi promanans
specter, Sigism. Gnekelthausz controv. feud. diff. 11. controv. 21. lit. a.
2. Caussa Spolij, nisi reconventio super simili spoliationis causâ
intentetur, c. ult. de Ordin. cognit. c. ult. de Resist. spoliati. Molig. q.
66. 69. & seqq. Dominic. Card. Tuschiua tom. 6. concl. 61. n. 21. &
seq. 3. Caussa Depositii, l. pen. C. Deposit. Molig. q. 43. Tuschiua
d. loc. n. 17. 4. Caussa Appellationis, l. consensisse. 2. S. 3. vers. ei
quod. ff. de Iudic. Tuschiua d. loc. n. 10. 5. Caussa fractæ pacis, Gail.
lib. 1. de pac. publ. c. 12. n. 4. si reconvento hæc exceptio oppo-
natur, Gail. d. loc. n. 9. quo etiam referimus causas criminales,
l. is qui reus 5. in pr. ff. de publ. jud. ubi Br. ubertim, Marant. p. 4.
diff. 6. n. 56 & seqq. Molig. q. 60. & seqq. Trentacing. lib. 2. tit. de
Mut. petit. resol. 1. n. 38. & seqq. criminaliter intentatas, Iul. Clar.
lib. 5 sent. §. fin. q. 2. in quibus reconventio postquam Rei nomen
inter reos receptum, locum non habet, Gail. d. loc. n. 1. ubi plures
allegat. Vbi verò crimina uno momento, sive in eadem rixa fuer-
int commissa, reconventio admittitur ratione connexitatis, quæ
operator, ut unum delictum censeatur c. translatio 3. de Constit.
ubiq. in verb quod de uno, & Canonist. comm. d. l. ult. ff. Ad L. Cornel.
desic. Hippol. de Marsil. singul. 251. n. 1. Donell. 17. Comment. c. 18.
Deniq; omnes causæ quæ non habent judicialem disceptationem,
seu

seu quæ alias celeritatem exigunt, moramq; respuunt, Marant. d.
p. 4. dist. 6. n. 27, Monach. prax. judic. p. 5. c. 4. §. 8. Tuscbus d. con-
cl. 61. per tot.

XXXVI. Tertius modus minus principalis judicij compe-
tentiam extrahens, est conditio personæ seu Privilegium, quod est
vel Privatum, singulare cuidam personæ, ne coram alio judice
quam privilegiato invita conveniatur, per speciale rescriptum ab
Imperiali culmine indultum: Vel publicum, publicis legibus &
constitutionibus expressum, integroq; ordini concessum. Publico
hoc fori privilegio focillantur tum Actores, tum Rei. Actores ea-
tenus, ut contra iuris communis ordinem ad proprium judicem
privilegio sibi concessum, Reum protrahere possint, etiam si alias
ejus judicis jurisdictionem Reus non agnoscat, Rei in tantum ut
alibi conventi ad suum judicem judicium revocare possint, quam-
libet ubi conventi, domicilium habeant, aut contraxerint, aut
res de cuius possessione aut proprietate ambigitur, sita sit, Donell.
d. lib. 17. c. 20. Vide prolixè de hac materia tractantem Dominic. Card.
Tuscbum. d. tom. 6. lit. P. concl. 722. & seqq. usq; ad concl. 764. exclus.

XXXVII. Hujus generis privilegium indultum est I. miser-
abilibus personis, miserâ & acerbâ calamitatum conditione lan-
cinatis, sive convenientibus sive conventis. His enim si res sit cum
potenti adversario, cuius forte potentia reformident, aliudve ve-
reantur, permisum est illis, cognitionem & judicium implorare
principis, ad cuius tribunal adversarij, vel convenientes, litem su-
am persequi, vel conventi agentibus respondere adiunguntur, l. un.
C. quando Imper. int. pupil. Et vid. Donell. d. loc. Covarr. pract. ques.
c. 6. & 7. Antoniu.. Tessaur. decisi. 177. n. 1. Gail. 1. obs. 1. n. 40. & si
ibidem quoque miserabilior personis vel justitia planè denegetur,
vel frigide saltem & perperam administretur, licet ad Episcopum
vel judicem Ecclesiasticum Adversarij trahi possint, c. ex tenore II.
in fin. c. ex parte 15. de For. comp. c. super 26. in fin. de V. S. Marant.
d. p. 4. dist. II. n. 9.

XXXVIII. Sunt autem miserabiles personæ i. Pupilli, qui
Orphanos simul & impuberis, l. pupillus 239. in pr. ff. d. V. S. quan-
tumvis tutorem habentes, non verò in potestate patris aut avi

D

existentes,

existentes, *Vincent. de Franch. decis.* 671. neque minores, quamlibet patre orbat.

XXXIX. 2. Viduæ opimo vitæ honestamento decoratae, non luxuriosæ, (quippè hæjocundâ suâ luxurie privilegia amoliuntur, foricj indulgentiam confringunt, *Covarr. pract. quest. d. c. 7. n. 1. Menoch. de arbitr. judic. quest. cas. 66. n. 10. Bernhard. Grav. concl. n. 10.*) licet sint divites, c. ex parte 15. de for. comp. *Schrad. iur. f. feud. p. 10. sed. 2. n. 35.* non enim divitiae sed conditio viduitatis hic trutinanda, *Gail. d. loc. Menoch. d. loc. n. II. Covarr. d. c. 7. n. 2. Natta conf. 590. vol. 3. Vincent. de Franch. decis. 100. n. 19. Grev. d. loc. n. 4. Tessaur. decis. 177. n. 3.* Quod de viduis diximus, non in commode ad eas quoque porrigitur foeminas, quarum mariti exules sunt, ab hostibus capti, ad triremes damnati, proscripti, aut diutius absentes, & per hoc ipsis inutiles sunt, *arg. c. 2. § sed neg. istud, de translat. Episc. Jason. ad l. fin. ff. de Offic. ejus cui mand. est jurid. n. 3. Vinc. Curat. decis. cas. 106. n. 1. 2. Et seqq. Grev. d. concl. l. n. 8. Treut. p. 1. disp. 3. tb. 10. lit. B. Menoch. d. loc. n. 9.* Pariter & eas foeminas privilegio gaudere placet, quæ parentibus orbæ calibem agunt vitam, nec usquam viro nupræ fuerunt, sive minores sive maiores sunt 25. annis, *Vinc. de Franch. decis. 100. vers. sed quia in sacro Grav. d. comil. l. n. 12. Et 13. sive divites sive pauperes sunt, Francij. Milan. Regn. Sicil. decis. 5. n. 2. lib. 2. Grev. d. loc. n. 14.* cum & hæ viduae dicantur, *l. 24.2. § viduam 3. ff. d. V. S. cum parilis ratio subsit, infirmitas sexus & judicij imbecillitas, Br. Alber. Fulgos. Et vulgo Dd. add. l. un. C. quando Imper. inter pup. Et vid.*

XL 3. Morbo exhausti & enerxati diurno, d. l. un. C quando Imper. int. pup. Et vid. ubi *Cujac. in Parat. Gail. d. loc. seu Sontico, qui cuiusq; rei gerendæ impedimento est. l. questum 60. ff. de re judic. l. morbus 113. ff. de V. S. l. ult. S. I. ff. de Edict. edit. quales sunt furiosi, mente capti, muti, cœci, surdi, leprosi, claudi, membris mutilati, ejusdemque farinæ alij, § sed Et 4. Inst. de Curator. Vult. add. l. un. n. 8. modo non voluntate suaq; culpâ tales sint, Vult. d. loc.*

XL I. 4. Fortuna injuriâ depressi, d. l. un. in fin. uti sunt pauperes, captivi, c. pauper 72. caus. 11. q. 3. c. significantibus 33. de Offic. Et potest. jud. deleg. l. si quis ad declinandum 49. C. de Episc. Et Cler. lib.

l. illicitas 6. §. fin. ff. de Offic. pr. s. modò & h. non culpa suâ ad inoni-
piam & captivitatem redacti fuerint, Covarr. pract. quæst. c. 6. n.
3. Trentacing. resol. 2. n. 32. & similes omni ope destituti, Inno-
cent. ad d. c. significantibus 38. de Off. & pot. jud. deleg. quorum
determinatio extra casus jure expressos judicis arbitrio commis-
titur, Br. add. l. un. n. 5. Bl. ibid. n. 3. Menoch. d. cas. 66. n. 1. & 13.
Schrad. d. sezt. 2. n. 35.

XLII. Conceditur hoc fori privilegium II. Fisco, qui sive
sit Actor, sive Reus ad suum judicem revocare potest, l. si minor i. 3.
C. de Jure fisc lib. 10. qui regulariter olim erat Procurator Cæsa-
ris vel Rationalis, l. 2. l. cum vendente 4. & seq. C. Ubi caus. fiscal.
l. un. C. de Vendit. rer. fisc. lib. 10. d. l. 3. C. de Jure fisc. In Crimina-
libus autem ex delicto descendantibus Præses provinciæ, l. 1. pro-
curator 3. l. cum aliquid 8. & seqq. C. Ubi caus. fisc. Wesenb. ibid. n. 3.
In extraordinariis vero de restitutione in integrū adversus fiscum,
Præses provinciæ, una cum Procuratore Cæsarlis, l. si adversus 2.
C. si advers. fisc. Hodie mutata Imperij formâ, quilibet Status
Imperi, jura summi principis in territorio suo obtinens, de causis
fiscalibus cognoscere.

XLIII. Privilegio fori ex parte Reorum gaudent i. Magi-
stratus Inlustres, & ij, quos enumerat Constitutio Zenonis in l.
ult. C. Ubi Senator vel Clariß. qui propter præminentiam & prin-
cipialis dignitatis excellentiam apud alium judicem se defendere
& causam dicere non coguntur, quam apud supremum Princi-
pem, vel eum, cui princeps eam cognitionem committendam
putarit, Donell. d. c. 20. Vult. ad l. 1. C. Ubi Senat. vel Clariß. n.
27. & seqq. Hodie quid obtineat latius deducitur in Ordinat.
Cam. part. 2. tit. 2. 3. 4. & 5. ad quam Lectorem brevitas causâ
remittimus.

XLIV. 2. Milites armatae militiae, qui proprii singularem beni-
volentiam & favorem, ne forè famâ bellii post tergum relicta,
maximo cum Repub. detimento avocentur, nou nisi coram
proprio Magisteria potestate constituto judice conveniti debent,

D 2 in

in causis tum civilibus, l. magisteria 6. C. de Juria d. l. certijuris 17.
C. de Judic. l. si quis 7. ff. eod. l. pen. C. de pass. tum criminalibus,
modò crimen sit militare, & non enorme, l. desertorem 3. in pr. ff.
de Re milit. l. de militibus 9. ff. de custod. & exhib. reor. l. uile. in pr. C. de
Re milit. lib. 12. si enim illud fuerit atrox, tunc secundum illud
JCti Tryphonini effatum in l. auxiliis. 37. in fin. ff. de Minor. fru-
stra Leges in vocat, qui contra eas committit, sed Judex ejus lo-
ci, in quo miles deliquerit, contempto privilegio habebit cognitio-
nem & coercionem delinquentis, d. l. desertorem 3. in pr. ff. de Re
milit. Tholos. Syntag. lib. 19. c. 17. pertot. Donell. d. loc.

XLV. 3. Scholares, horum enim scientiā totus illuminatur
mundus, & ad obediendum DEO ac Imperatoribus, tanquam
ejus ministris, vita subjectorum informatur, Autb. habita C. Ne
fil. propatr. Scholares accipimus eos, qui in Academijs seu Uni-
versitatibus degunt, tam docentes sive Professores, quam discen-
tes seu Studiosos, d. autb. habita. modò facto & animo sint Studio-
si, in Album Universitatis recepti, arg. l. matriculam C. de Agent.
inreb. lib. 12. Menob. lib. 2. presumpt. c. 78. n. 3. Gail. 10b. 21. n. 9.
Matib. Steph. de Juris d. l. 3. p. 2. c. 5. n. 17. oleum & operam literis
impendentes, arg. l. si duas 6. S. 4. ff. de Excusat. Harpr. ad S. item
Roma 15. Inst. de Excusat. tut. non vagabundi aut circumforanei,
Gail 2. obs. 118. n. 9. His, quos diximus, Scholaribus ratione fori,
id tribuitur privilegium, ut filitem ijs quis super aliquo negotio sive
Civilis sive Criminali arg. l. in criminali 5. in pr. C. de Juris d. move-
re conatus fuerit, hujus rei optione data Scholaribus, eos coram
Domino vel Magistro suo (hoc est, Academie Primicerio seu
Rectore) vel ipsius civitatis Episcopo quibus haec jurisdictio da-
ta est, convenire cogatur, d. autb. habita, S. veruntamen. C. Ne
fil. pro patr.

XLVI. Privilegio Professorum & studiosorum gauden-
quoque Professorum uxores & liberi, l. medicos 6. l. fin. C. de Profes-
sor. & Med. lib. 10. ut & ij artifices, hominesque alij, sine quibus li-
terae vel esse nequeunt, vel quæ cognitionem quandam, cum lite-
ris habent, utpote typographi, bibliopolæ, bibliopegæ, pharma-
copæ,

ecopolæ, pictores, illuminatores, & cump̄imis publici Universitatis seu Academiz officiales, ut sunt Notarij, Nuncij, Pedelli, famuli Professorum & studiosorum &c. arg. l.2. §.1.4.3.4.5.6. de usi & habit. c. quanto 26. de Privileg. & excess. Christopb. Besold. i. Polit. c. 12. tb. 42. n.5. quod & convenienter ad eorum Parentes, fratres, forores, qui eos invitos veniunt, extendi posse putat Ortholphus Fomanus disput. de jur. & privileg. scholar. tb. 95. Amplissimus, quidem & jucundissimus hic foret campus exspatiandi per reliqua Scholarium privilegia, quorum favor semper maximus fuit, verum cum de his omnes libri sint farti, arenam sine calce non miscemus, sed benivolos lectores eò remittimus.

XLVII. 4. Denique Clerici seu Ecclesiastici, qui regulariter in foro Ecclesiastico apud Episcopum diocesanum, cui subjacent, sunt conveniendi, Nov. 123. c. 23. c. decernimus 2. et si Clerici 4. c. cū non ab homine 10. de Iudic. c. 1. c nullus 2. c. cum sit generale 8. c. cum contingat 13. defor. comp. l. placet 17. l. cum Clericus 25. l. omnes 33. C. de Episc. & Cler. Marant. p. 4. dist. 11. n. 2. Gail. 1. obs. 37. qui latè huius regulæ & privilegi ampliationes & fallentias ibidem persequitur, Myns. cene. 2. obs. 67. Quibus autem casibus Clerici fori privilegium amittant, & ad judicem secularem trahantur, prolixè tractat Fachin. lib. 9. controvers. c. 28. & seqq. quem videre licet.

XLVIII. Num verò Cerici huic fori privilegio sibi competenti expressè renuntiare possint, in ambivio collocatur. Pontificij juris auctores hos ita jurisdictione Magistratus Politici exemerunt, ut ne volentibus quidem se judici Politico subiçere, id concedant, c. si diligenti 11. c. significasti 13. defor. comp. Sed sane cum expressa sacri Codicis oracula, quæ minime sunt dissimilanda, velut vindiciae eorum arrogantiae opponantur, Matth. 20. vers. 25. & seqq. & c. 22. v. 21. Luc. 22. v. 25. Rom. 13. v. 1. nobis hanc controversiam decidere est in proclivi, alijs rimandam & ruminandam eandem expendimus. Et placet hoc ipso praesentem hanc velificationem secundantibus veluti ventis finire. In plures quidem paginas extendi debuisset, sed adspirationi nostræ suffece.

rit vela fecisse generalioribus, sequestratis specialioribus, quæ ab Ampliss. Dn. Præside eleganti opulentâque eruditione in prælectionibus publicis diducta, inque disputationibus aliquot suo loco & tempore adjuto Dei & assulsi fida occasionis operâ promptiorè, examinequè peniore diducentur. Si quid verò in magnis hujus & altæ, à magnis solidum altisque ingenij discutiendæ materiae praludijs, non curia sed pulpito cibis, minus ad rem dictum, minus rectè explicatum fuerit, indicatum non arrosum esto, erit quod excusabit, materiæ gravitas, ingenijq; tenuitas.

Ἐις Θεὸν ἔργα τελέσται.

Præstantissimo ac Literatissimo Dn. Respondenti.

Sicut is hæc dextrè committi prælia, ignarus

Qui non est, in quo sunt ineunda, loci.

Christianus non est ignarus, agendum apud quem

Sit reu, & cuimam danda sit ratio.

Sic nec Juridicus bonus est, si præterit illum,

In quo jure viros posse adire foro.

Laudaris merito hic e HIRTWIGI, ante omnia monstrans

In quo non liceat vernere jura foro.

Hoc, hoc perge modo, sic qua fecere labores

Vinces atq; bievi præmia digna seres.

Præmia digna seres pietas, solertia rara

In studijs juris que meruere diu.

Amico suo honorando.

f.

M. Jacobus Weller Neukirchenensis

FacPhil. Adj.

Ad

Ad Eximium & Præstantissimum Dn. JOⁿ
NATHAN HARTVIG. de fundamento Judi-
cij. Competentiè videlicet Fori disputantem, A-
micum suum singularem.

Solus Atlas humeris magnum ceu torquet Olympum,
Vestaquè ceu quodvis ferre tenetur onus:
Sic & Judicio incumbit Respublica: tantam,
Crede mihi, molem sustinet una basis;
Ipsum at Judicium fulcris innititur illis,
Quæ quatuor chartis, suavis amice, doces.
Publicæ ubi ergo struis tu fundamenta salutis,
Fundamenta tua gloriae & ipse locas.
Pergé, precor, felix illisque superstrue, eritque
Publica certa salus, gloria magna tibi.

f.
Laurentius Christoph. Sonnitz.
Nob. Pom:

Injuriis Campum falcem dum mittis, Amice,
Dotes ingenij detegis, ecce! tui,
Et certus tibi finis adeſt, scopus unicus, ad quem
In studiis tendis nocte, dieq. tuis.
Egregium factum! veniat tibi fama perennis.
Et patriæ nostra commoda mille feras!
Non est quod metuas morsus, & scommata momi:
His nemo caruit, qui pius, atq. bonus.

Ita Calamo currente gratula-
batur Populari & Amico suo
integro.

M. Petrus Zimmerman.
Maffoviæ Pom.

Wittenberg, Diss., 1634-39

ULB Halle
005 151 511

3

TA → OL

Vd 17

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Centimetres
Inches

JURIDICA

COM-
NTI.

lijsq; concurrentibus
& digesta

INTE GRATIA

lissimi Jureconsultorum
ad Albin Academia,

DE

STR AUCHIO,
enissimi ac potentissi-
onsiliario, Collegij Juridici
Consistorij Ecclesiastici
fessore,

u proponit

ARTUVIG.

POM.

Ctorum

septimā matutinis.

tim.

*legni manus injiciantur, nisi FORO
itteris, partarum rerum cælo cumulans*

RGE,

ad. Typogr. Anno 1635